

Nr 122.

Av herr **Laurin**, om visst anslag till fördelning mellan av svinpest drabbade djurägare.

Som bekant hemsöktes särskilt Stockholmstrakten sistlidne höst av en elakartad svinpestepidemi. Enskilda djurägare ledo avsevärda förluster, och i vissa fall voro förlusterna så allvarsamma, att vederbörandes ekonomiska ställning allvarligt rubbades. Av särskilt utsedda kommitterade bland djurägarna gjordes olika försök att erhålla hjälp och understöd, men förväges, då allt strandade på, att det ej fanns något anslag för detta ändamål. Icke ens serum kunde tillhandahållas, varken i tillräckliga mängder eller till skäligt pris. De av förlusterna hårt drabbade djurägarna, ansågo sig med skäl orättvist behandlade, dessto mera som det synes framgå av gjorda undersökningar, att svinpest funnits vid Stockholms stads svingårdar redan tidigt på sommaren, men att saken hemlighållits, och sjukdomen spritts genom avfall från slakthuset, som sedan sålts till olika djurägare. Men uppfattningen är också, att från statens sida även saken skötts med rätt så litet intresse. Ehuru det naturligtvis är omöjligt att bevisa, anses dock inom djurägarekretsar, att sjukdomen inkommit till landet genom till Stockholm från Estland m. fl. länder importerade svin. Faktum är att svinpest där förekommit, utan att man från svensk sida i tid vidtog vanliga skyddsåtgärder. Man får sålunda ej undra över, att de, av de stora förlusterna drabbade djurägarna, anse det vara skäligt, att de erhöilo någon hjälp från statens sida. Jag vågar därför anhålla,

att riksdagen ville bevilja ett förslagsanslag av etthundratusen (100,000) kronor att fördelas mellan de av svinpest under år 1926 drabbade djurägarna i enlighet med bestämmelser och villkor som av Kungl. Maj:t kunna komma att bestämmas.

Stockholm den 20 januari 1927.

Harald Laurin.

